

Bet. o. Lovf. om Forandr. i Grundlovens § 32 om Folketingets Medlemstal.

da endvidere Flertallet stærkt og gentagende fastslaar, at de nævnte Hensyn (til Vælgertal og Befolkningstæthed) „hverken bør eller vil medføre nogen betydelig Afvigelse fra Hovedgrundsætningen“, men at Valgkredsene „bør gøres nogenlunde lige store“;

da endelig, hvad der er Hovedsagen, den foreslaaede Affattelse („Valgene foregaa i Valgkredse, der fordeles med omtrent samme Størrelse paa Grundlag af Indbyggertal under Hensyntagen til Vælgertal og Befolkningstæthed“) gør ovennævnte Forstaaelse til den eneste naturlige og loyale, der, hvis Grundlovsændringen gennemføres, vil blive fastslaaet ved den første ny Valgkredslov som normgivende for senere Valglovsrevisioner — og Grundlovsændringen vil ikke, jfr. Konseilspræsidentens Udtalelse under Sagens 1ste Behandling (Folketingstidende Sp. 1546), faa kgl. Stadfæstelse, før der er opnaaet Enighed om den tilhørende ny Valglov —;

saa har Mindretallet anset det for rigtigst ikke at lade sit i Udvalget stillede Underændringsforslag om Udeladelse af Ordene „under Hensyntagen til osv.“ komme til Afstemning og sandsynlig Forkastelse i Tinget, hvorefter muligt Betydningen af de ovennævnte Momenter kunde udvidskes noget. Mindretallet tilføjer, at det gaar ud fra, at Flertallets ovenanførte Opfattelse deles af Regeringen.

I Anledning af følgende Bemærkning i Flertallets Betænkning:

„Valgkredsene bør, naar en Revision af Kredsfordelingen sker, gøres nogenlunde lige store. Dette maa forstaaes med samme Rummelighed, som det skete ved den grundlovgivende Rigsforsamlings Fordeling af Valgkredsene, da disses Størrelse bevægede sig indenfor et Spille- rum fra 9,500 til 17,000 Indbyggere, det vil sige lidt ud over Forholdet 3 til 5. Med denne nærmere Forklaring kan Flertallet gaa til i Grundloven at udtale, at der bør tildeles de enkelte Valgkredse omtrent samme Størrelse“

skal Mindretallet oplyse, at af samtlige de

Valgkredse, som den grundlovgivende Rigsforsamling oprettede, havde kun tre over 16,000 Indbyggere og kun fire under 11,500 Indbyggere. De tre førstnævnte Kredse vare *Rudkøbing* med 17,080 Indbyggere, *Nakskov* med 16,867 og *Maribo* med 16,607 Indbyggere. For alle tre Kredses Vedkommende er tydeligt nok det geografiske Hensyn Skyld i, at de have opnaaet en undtagelsesvis Størrelse.

De smaa Kredse vare *Viborg* (9,474) — for denne Kreds' Vedkommende gjorde sig et ganske særligt Forhold gældende, idet man i sidste Øjeblik lavede den om og derved ikke fik Indbyggere nok til den —, *Halvrimmen* (11,469), *Herning* (9,698) og *Skjern* (9,800). Her er aabenbart Hensynet til den spredte Befolkning taget i Betragtning.

Man vil heraf se, at „omtrent 14,000“ af den grundlovgivende Rigsforsamling, hvor ikke ganske særlige Forhold undtagelsesvis gjorde sig gældende, forstodes som mellem 11,500 og 16,000.

Hvad Spørgsmaalet angaar om Indførelse af *absolut Majoritet* og *Omvalg*, har Mindretallet i selve Grundloven ønsket optaget en saadan Bestemmelse, der paa den ene Side sikrer det virkelige Flertal at komme til klarere Udtryk end nu, og paa den anden Side yder de i første Omgang overstemte Mindretal større Indflydelse paa den endelige Afgørelse. Flertallet har ment, at dette Spørgsmaal naturligt hørte hjemme til Afgørelse i Valgloven. Mindretallet ønsker det dog fremsat til særlig Forhandling i Tinget og stiller derfor Underændringsforslaget under Nr. 3.

Et Mindretal (Ellinger) mener, at der bør foretages en Ændring i de gældende Regler for Valgene til Folketinget; men denne Ændring bør gaa ud paa at gøre Tinget til en Folkerepresentation paa Grundlag af lige Ret for alle Vælgerne; dertil kræves ganske vist en Grundlovsændring, men hverken Regeringens eller Flertallets Forslag til en saadan kan føre